

УДК / UDC: 344 + 343.8

DOI: [https://doi.org/10.37750/2616-6798.2026.1\(56\).357451](https://doi.org/10.37750/2616-6798.2026.1(56).357451)**Олександр Юрійович Борисов**

Національний університет оборони України

ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-7313-0350>

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ, ПЕРЕДБАЧЕНИМ СТ. 407-408 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ

Анотація. Дану статтю присвячено проблематиці правового характеру, що має місце в сфері запобігання військовим кримінальним правопорушенням, передбаченим ст. 407-408 Кримінального кодексу України (самовільне залишення військової частини або місця служби; дезертирство).

У межах статті досліджено причини, що зумовлюють зростаючу актуальність висвітлюваної проблематики і ускладнюють правове регулювання у сфері запобігання кримінальним правопорушенням, передбаченим ст. 407-408 Кримінального кодексу України, в умовах відсічі повномасштабної збройної агресії Російської Федерації.

За результатами дослідження виявлено концептуальні недоліки як безпосередньо нормативно-правових актів, якими врегульовуються відповідні правовідносини, так і актуального підходу законодавця до реформування відповідного сегменту системи національного права.

На основі одержаних результатів автором визначено ключові фактори, що на разі перешкоджають ефективному запобіганню військовим кримінальним правопорушенням, передбаченим ст. 407-408 Кримінального кодексу України, і сформовано відповідні пропозиції щодо базових, першочергових кроків з удосконалення відповідної системи правових заходів.

Ключові слова: військові злочини, самовільне залишення частини, дезертирство, кримінальне покарання, правове регулювання.

Oleksandr Yu. Borysov

National Defense University of Ukraine

ORCID: <https://orcid.org/0009-0006-7313-0350>

FEATURES OF LEGAL REGULATION IN THE FIELD OF PREVENTION OF CRIMINAL OFFENSES PROVIDED FOR IN ARTICLES 407-408 OF THE CRIMINAL CODE OF UKRAINE

Summary. This article is devoted to the legal issues that arise in the field of preventing military criminal offenses provided for in Articles 407-408 of the Criminal Code of Ukraine (unauthorized abandonment of a military unit or place of service; desertion).

The article examines the reasons that determine the growing relevance of the researched issues and complicate legal regulation in the field of preventing criminal offenses, provided for in Articles 407-408 of the Criminal Code of Ukraine, in the context of repelling full-scale armed aggression of the Russian Federation.

The results of the study revealed conceptual shortcomings both in the regulatory legal acts themselves, which regulate the relevant legal relations, and in the current approach of the legislator to reforming the relevant segment of the national legal system.

Based on the results obtained, the author identified key factors that currently hinder the effective prevention of military criminal offenses provided for in Articles 407-408 of the Criminal Code of Ukraine, and formulated relevant proposals for basic, priority steps to improve the relevant system of legal measures.

Keywords: *war crimes, unauthorized abandonment of a unit, desertion, criminal punishment, legal regulation.*

Постановка проблеми

Упродовж 2024-2025 років в Україні спостерігалось істотне поглиблення проблеми зі зростанням рівня військових кримінальних правопорушень, передбачених ст. 407 і 408 Кримінального кодексу України (самовільне залишення військової частини або місця служби і дезертирство відповідно) [2].

У 2025 році масштаби даної проблеми вже становили, без перебільшення, істотну загрозу для забезпечення воєнної безпеки України. Причини розвитку такої кризової ситуації, а також можливі шляхи її вирішення стали предметом активного суспільного обговорення і серйозним викликом для органів державної влади. Водночас, своєчасно сформувані ефективні рішення не вдалося, що зумовлює збереження тенденції з поглиблення проблеми.

Відтак, невідкладне дослідження описаної кризової ситуації та формування ефективних правових механізмів її врегулювання становлять актуальну науково-практичну проблему.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Дослідженню правових проблем запобігання і протидії військовим злочинам присвячені численні праці українських вчених, серед яких: В.М. Білоконев, І.Г. Богатирьов, П.П. Богуцький, В.В. Бондарєва, М.Б. Головка, В.С. Давиденко, С.Ф. Денисов, Ю.П. Дзюба, М.М. Івлєв, М.І. Карпенко, Т.Ю. Касько, І.М. Коропатнік, Я.С. Кулькіна, Д.Ю. Купар, І.І. Митрофанов, В.О. Навроцький, Т.Б. Ніколаєнко, В.П. Попович, М.М. Сенько, Є.Л. Стрельцов та ін.

Водночас, у працях зазначених авторів розглядаються, переважно, загальні засади протидії військовим злочинам. У силу цього відповідні напрацювання потребують поглиблення із врахуванням актуального контексту і досвіду правового регулювання у сфері протидії військовим кримінальним правопорушенням в Україні в умовах відсічі повномасштабної збройної агресії Російської Федерації.

Мета статті

Метою даного дослідження є виявлення особливостей правового регулювання у сфері запобігання кримінальним правопорушенням, передбаченим ст. 407-408 Кримінального кодексу України (далі за текстом – КК України), в умовах відсічі повномасштабної збройної агресії Російської Федерації із подальшим формуванням пропозицій щодо базових кроків з удосконалення відповідних правових механізмів.

Для досягнення визначеної мети в межах даного дослідження нам необхідно виконати такі завдання:

- 1) визначити фактори, що можуть впливати на рівень вчинення відповідних кримінальних правопорушень;
- 2) проаналізувати правові заходи, вжиті державою з метою запобігання вчиненню відповідних кримінальних правопорушень;
- 3) оцінити ефективність вже застосованих правових заходів;
- 4) сформувані пропозиції щодо удосконалення правових заходів запобігання кримінальним правопорушенням, передбаченим ст. 407-408 КК України.

Основний матеріал статті

Упродовж існування людства правопорядку в збройних формуваннях завжди приділялась значна увага воєнних і державних діячів, фахівців у галузі права. Осіб, які вчиняли військові правопорушення у давнину, могло бути піддано надзвичайно суворим покаранням. Так, з часів Стародавнього Риму до нас дійшли згадки про застосування децимації – страти кожного десятого за жеребом у підрозділі, що збунтувався, залишив поле бою або в інший спосіб істотно зашкодив своїй честі. У період наполеонівських воєн за вчинення військових злочинів до правопорушників могла бути застосована страта або бичування (побиття різками, шомполами тощо). І хоча наведені види покарань, особливо – летальні, не набули масового характеру, вони дають уявлення про ступінь суворості, із якою у лавах війська оберігалася дисципліна.

Хоча в наш час летальні та фізичні покарання переважно віджили своє (принаймні у правовій площині), питання запобігання військовим злочинам і підтримки належного порядку несення військової служби залишається актуальним. Проблематика відповідної сфери правового регулювання особливо загострюється в умовах, коли відповідна армія або інше збройне формування бере активну участь у збройному конфлікті.

Україною, що стикнулася у 2022 році із повномасштабною збройною агресією Російської Федерації, було відмобілізовано до збройних формувань понад мільйон осіб. Внаслідок цього у складі підрозділів Сил оборони України опинилися люди різних світоглядів, досвіду, культури, достатку, мотивації. При цьому важливо усвідомлювати, що в силу названих та інших суб'єктивних особливостей кожна особа може характеризуватись різними рівнями законослухняності, дисциплінованості, відповідальності, причому такі рівні не завжди можуть відповідати потребам Сил оборони України, а особливо в умовах активного збройного протистояння.

Окрім згаданих індивідуальних факторів на рівень правопорядку і дисципліни у військовому середовищі може впливати цілий комплекс об'єктивних факторів, зокрема такі:

- затяжний, виснажливий характер, якого набув збройний конфлікт;
- рівень компетентності військового керівництва і доцільності конкретних управлінських рішень, наказів;
- рівень забезпечення базових потреб військовослужбовців (соціальне і медичне забезпечення, умови проживання, харчування, забезпечення речовим майном тощо);
- рівень якості індивідуальної військової підготовки і бойової злагоженості підрозділу;
- когнітивні впливи, що поширюються в інформаційному просторі;
- та інші.

При цьому важливо розуміти, що впливу вказаних об'єктивних факторів тією чи іншою мірою піддається весь особовий склад Сил оборони України незалежно від наявності професійної військової освіти, попереднього досвіду служби, досвіду участі в бойових діях.

Комплекс негативних впливів зазначених факторів спричинив поступове зростання числа військових кримінальних правопорушень у Силах оборони України. У 2024-2025 роках особливо загрозливою стала тенденція зі зростання кримінальних правопорушень, передбачених ст. 407, 408 КК України.

Одне з найбільш актуальних досліджень, що розкриває особливості суб'єктивної сторони вчинених в Україні кримінальних правопорушень, передбачених ст. 407, 408 КК України, було опубліковано на веб-ресурсі онлайн-видання "Texty.org.ua" ще 16.01.2025. Згідно з опублікованими результатами соціологічного дослідження найбільш

поширеними причинами вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ст. 407, 408 КК України, є відсутність чітких термінів служби та ротацій (54% опитаних), некомпетентне керівництво (46%), виснаження, в тому, відсутність можливості для відновлення (44%) [8].

Для цілей нашого дослідження важливо звернути увагу на те, що зазначені причини вчинення відповідних кримінальних правопорушень вказують більшою мірою на наявність системних проблем у Силах оборони України, ніж на суспільно небезпечні схильності самих осіб, які вчинили відповідні кримінальні правопорушення.

На підставі викладеного можливо дійти логічного висновку про необхідність невідкладного і комплексного реформування механізмів правового регулювання суспільних відносин у військовій сфері з метою усунення ключових проблем, що зумовлюють вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ст. 407, 408 КК України. Водночас, початковий підхід законодавця мав іншу спрямованість, що буде продемонстровано нижче.

Держава вдалася до реформування механізмів правового регулювання у сфері запобігання військовим кримінальним правопорушенням уже в перший рік відсічі повномасштабної збройної агресії Російської Федерації. Так, однією зі значимих подій, що вплинули на правове регулювання у сфері протидії військовим кримінальним правопорушенням, стало прийняття Закону України №2839-IX від 13.12.2022 “Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо особливостей несення військової служби в умовах воєнного стану чи в бойовій обстановці” (далі за текстом – Закон 2839-IX) [3].

Законом 2839-IX було внесено низку змін до Кримінального кодексу України, зокрема:

- 1) виключено механізм призначення більш м'якого покарання за вчинення військових злочинів, передбачених статтями 403, 405, 407, 408, 429 Кримінального кодексу України;
- 2) виключено механізм звільнення від відбування покарання з випробуванням за вчинення військових злочинів, передбачених статтями 403, 405, 407, 408, 429 Кримінального кодексу України.

Тобто, потенційну суворість покарання за вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ст. 407, 408 КК України, було підвищено. Вочевидь, законодавець розраховував, що такий крок матиме превентивний вплив відносно потенційних правопорушників у лавах Сил оборони України.

Водночас, ефективність суворості кримінального покарання як самостійного фактору запобігання кримінальним правопорушенням тривалий час була і залишається темою дискусій правоохоронців, вчених і державних діячів по всьому світу й оцінюється як досить сумнівна. І досвід реалізації Закону 2839-IX свідчить на користь того, що суворість покарання не має визначального превентивного впливу.

Так, хибність філософії, закладеної законодавцем у Закон 2839-IX, проявляється за результатами аналізу статистичних даних про кількість розпочатих в Україні кримінальних проваджень за ст. 407-408 КК України (таблиця 1). Відповідна інформація була одержана виданням “Українська правда” від Офісу генерального прокурора у 2025 році [9].

Таблиця 1

Звітний період, у якому було розпочато кримінальні провадження	Кількість зареєстрованих кримінальних проваджень за ст. 407 Кримінального кодексу України	Кількість зареєстрованих кримінальних проваджень за ст. 408 Кримінального кодексу України
січень-лютий 2022 року	347	29
січень-грудень 2022 року	6641	3442
січень-грудень 2023 року	17658	7883
січень-грудень 2024 року	67840	23343
січень-липень 2025 року	110511	15361

Із наведених даних простежується чітка тенденція до значного зростання числа подій, що містять ознаки кримінальних правопорушень, передбачених ст. 407-408 КК України, упродовж 2022-2025 років. Особливо стрімке зростання відзначається у 2024 і 2025 роках, причому по 2025 року на момент написання даної статті інформація наявна лише за перші сім місяців.

Кількість зареєстрованих кримінальних проваджень за ст. 407 (СЗЧ) КК України вже за сім місяців 2025 року істотно перевищила кількість таких у 2024 році та склала 162,9% від них. За нашими розрахунками, у випадку збереження тенденцій, число таких кримінальних проваджень до кінця 2025 року могло скласти понад 279% від показників 2024 року. Іншими словами, розраховане зростання СЗЧ у 2025 році могло скласти понад 179%, порівняно з 2024 роком.

Кількість зареєстрованих кримінальних проваджень за ст. 408 (дезертирство) КК України за сім місяців 2025 року склала 65,8% від кількості таких кримінальних проваджень у 2024 році. Відповідно, у разі збереження тенденцій, число таких кримінальних проваджень до кінця 2025 могло залишитись на рівні показників 2024 року.

Наведені в таблиці 1 дані, доповнені результатами наших розрахунків, є достатніми для того, щоб констатувати тенденцію зі значного зростання упродовж 2023-2025 років числа подій, що мають ознаки кримінальних правопорушень за ознаками, передбаченими ст. 407-408 КК України.

Таким чином, розрахунок законодавця на стримуючий фактор суворості кримінально-правового покарання виявився помилковим щодо відповідних військових кримінальних правопорушень.

Фактичним визнанням законодавцем помилковості філософії запобігання злочинам за рахунок підвищення суворості покарання стало прийняття Закону України № 3902-ІХ від 20.08.2024 “Про внесення змін до Кримінального кодексу України, Кримінального процесуального кодексу України та інших законів України щодо вдосконалення кримінальної відповідальності за злочини проти встановленого порядку несення або проходження військової служби під час дії воєнного стану” (далі за текстом – Закон 3902-ІХ) [4], яким було тимчасово запроваджено правовий механізм звільнення від

кримінальної відповідальності за кримінальні правопорушення, передбачені ст. 407-408 КК України, – так званий механізм “повернення із СЗЧ”.

При цьому важливо відзначити, що правовий механізм звільнення від кримінальної відповідальності, запроваджений Законом 3902-IX, став навіть більш сприятливим для особи, яка вчинила відповідне кримінальне правопорушення, ніж механізми, скасовані Законом 2839-IX у 2022 році. Тобто, в частині правового регулювання кримінальної відповідальності за ст. 407-408 КК України законодавець не лише відмовився від попередньої філософії, а й покращив становище осіб, які вчинили відповідні кримінальні правопорушення, нехай і тимчасово (дія механізму “повернення із СЗЧ” була обмежена в часі).

У подальшому так званий механізм “повернення із СЗЧ” було вдосконалено і спрощено, а термін його дії продовжено Законами України №4087-IX від 21.11.2024 і №4392-IX від 30.04.2025 [5; 6].

Системний аналіз кроків законодавця із розробки, запровадження і вдосконалення цього механізму вказує на високу швидкість правотворчої роботи, яка у поєднанні з потужною інформаційною кампанією з висвітлення можливостей механізму “повернення із СЗЧ” вказує на значну зацікавленість держави у використанні вказаного механізму особами, які вчинили кримінальні правопорушення, передбачені ст. 407-408 КК України.

Причини пом’якшення підходів законодавця до кримінальної відповідальності за відповідні військові злочини зрозумілі – вони полягають у явному зростанні проблем мобілізації у поєднанні зі зростаючим браком особового складу в Силах оборони України. Більше того, дані, наведені в таблиці 1, ставлять під сумнів можливість держави реально притягнути до кримінальної відповідальності понад двісті тисяч осіб за ст. 407-408 КК України, притому що безальтернативним видом покарання у переважній частині випадків є позбавлення волі.

Іншими словами, давши тривалий “карт-бланш” на звільнення від кримінальної відповідальності осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, передбачені ст. 407-408 КК України, законодавець підтвердив істотно більшу зацікавленість держави у поверненні відповідних військовослужбовців до служби, ніж у їх засудженні.

Такий висновок повертає нас до істинної мети правового регулювання у сфері запобігання військовим злочинам. Така мета має полягати у створенні нормальних умов несення військової служби, які спонукатимуть військовослужбовців до сумлінного виконання своїх обов’язків, що у свою чергу дозволить забезпечити належний рівень воєнної безпеки держави.

Пішовши на створення механізму “повернення із СЗЧ”, законодавець підкреслив власну попередню недалекоглядність, що полягала у посиленні Законом 2839-IX кримінальної відповідальності за військові злочини. Важливо усвідомлювати, що непослідовність і часта зміна підходів до регулювання одних і тих же правовідносин підривають авторитет державної влади і є побічним індикатором втрати контролю над кризовою ситуацією. Згубний когнітивний вплив такої непослідовності на суспільство поглиблюється в умовах, коли зміна волі законодавця є явно вимушеною, а не плановою.

У той же час, завдання із вирішення системних проблем у Силах оборони України, що є ключовими причинами кримінальних правопорушень за ст. 407-408 КК України, виконуються лише фрагментарно.

Так, зокрема, Законом України № 4562-IX від 31.07.2025 “Про внесення змін до деяких законів України щодо питань освіти військовослужбовців віком від 18 до 25

років, які проходять військову службу за контрактом або за призовом під час мобілізації, на особливий період” було встановлено, що надання основної безперервної частини щорічної основної відпустки військовослужбовця тривалістю 15 календарних днів є обов’язковим [7].

Втім, в умовах критичного браку особового складу в бойових підрозділах спроможність такої соціальної гарантії викликає істотні сумніви. При цьому така 15-денна відпустка навіть у разі її надання не може забезпечити повноцінного відновлення військовослужбовцям, які виконують завдання у зоні бойових дій упродовж років.

Питання захисту військовослужбовців від протиправних дій з боку безпосереднього командира (начальника) також залишається невирішеним. Так, керівні документи пропонують військовослужбовцю звертатися до вищого керівника у разі незгоди з безпосереднім, але таке звернення не завжди є можливим з технічних причин, а його результативність є сумнівною з огляду на ймовірну упередженість старшого командира (начальника), що може бути сформована внаслідок регулярної комунікації з безпосереднім командиром (начальником) скаржника.

Важливим кроком на шляху до захисту прав та інтересів військовослужбовців стало створення Офісу Військового омбудсмана, водночас, його повноваження щодо впливу на конкретну проблемну ситуацію є вкрай обмеженими.

Висновки

1. Надзвичайно важливо на рівні законотворчої традиції дійти чіткого усвідомлення про те, що посилення кримінально-правових покарань не є ефективним самостійним заходом запобігання відповідним кримінальним правопорушенням.

2. У контексті запобігання військовим злочинам, а особливо в умовах активного збройного конфлікту, необхідно брати до уваги, що переважаючий вплив на поведінку особи має комплекс суб’єктивних факторів, пов’язаних зі світоглядом і попереднім досвідом особи, а також об’єктивних факторів, пов’язаних із конкретним досвідом і умовами несення служби військовослужбовцем. Рівень же потенційного покарання за вчинення військового кримінального правопорушення не має вирішального впливу на поведінку військовослужбовця, коли останній перебуває в умовах, що ставлять під реальну загрозу його життя і здоров’я.

3. Для усунення наявної кризової ситуації, пов’язаної зі стрімким зростанням рівня кримінальних правопорушень, передбачених ст. 407-408 КК України, державі необхідно невідкладно вжити комплекс правових заходів, зокрема:

3.1.) розпочати антикризові комунікації, в межах яких визнати наявність проблеми, а також помилковість попереднього підходу законодавця до її вирішення – даний крок є одним з базових для відновлення довіри суспільства до держави;

3.2.) забезпечити збір, узагальнення і публічне висвітлення даних про причини вчинення військових кримінальних правопорушень, передбачених ст. 407-408 КК України, – даний крок може слугувати відновленню довіри суспільства до держави і його залученню до виявлення і усунення проблем у відповідній сфері;

3.3.) розглянути можливість створення чіткого правового механізму захисту прав та інтересів військовослужбовців у випадку одержання ними наказу, що має ознаки злочинного або такого, який обґрунтовано не може бути належно виконано, – даний крок покликаний запропонувати правомірну альтернативу існуючій практиці, за якої вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ст. 407/408 КК України, використовується як механізм переведення до іншої військової частини, уникнення виконання незаконного наказу тощо;

3.4.) розглянути можливість створення правового механізму моніторингу і перевірки рівня бойової (або іншої профільної) ефективності підрозділів Сил оборони України із врахуванням наявних сил і засобів, обстановки та понесених втрат і витрат ресурсів.

ПОДЯКИ: Немає

КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ: Немає

Використані джерела

1. Конституція України від 28.06.1996. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Кримінальний кодекс України від 05.04.2001. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>
3. Закон України №2839-IX від 13.12.2022 “Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо особливостей несення військової служби в умовах воєнного стану чи в бойовій обстановці”. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2839-20#Text>
4. Закон України № 3902-IX від 20.08.2024 “Про внесення змін до Кримінального кодексу України, Кримінального процесуального кодексу України та інших законів України щодо вдосконалення кримінальної відповідальності за злочини проти встановленого порядку несення або проходження військової служби під час дії воєнного стану”. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3902-20#Text>
5. Закон України №4087-IX від 21.11.2024 “Про внесення зміни до глави XII "Прикінцеві положення" Закону України "Про військовий обов'язок і військову службу" щодо умов продовження військової служби під час дії воєнного стану окремим категоріям військовослужбовців”. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4087-20#Text>
6. Закон України №4392-IX від 30.04.2025 “Про внесення змін до деяких законів України щодо порядку проходження військової служби окремими категоріями військовослужбовців під час дії воєнного стану”. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4392-20#Text>
7. Закон України № 4562-IX від 31.07.2025 “Про внесення змін до деяких законів України щодо питань освіти військовослужбовців віком від 18 до 25 років, які проходять військову службу за контрактом або за призовом під час мобілізації, на особливий період”. Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4562-20#Text>
8. Стаття “Хто й чому пішов у СЗЧ і за яких умов повернеться. Результати опитування”, розміщена на веб-ресурсі видання “Texty.org.ua”. Режим доступу: <https://texty.org.ua/articles/114257/hto-i-chomu-pishov-u-szch-i-za-yakyh-umov-povernetsya-textyorgua-provely-doslidzhennya/>
9. За час повномасштабного вторгнення відкрили більше 250 тисяч справ про СЗЧ і дезертирство”. *Українська правда.* Режим доступу: <https://www.pravda.com.ua/news/2025/08/26/7527905/>

Олександр Юрійович Борисов

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії проблем міжнародного кримінального судочинства Національного університету оборони України
email: alex_bor141@ukr.net

Oleksandr Yu. Borysov

researcher of the Research Laboratory of International Criminal Justice Problems National Defense University of Ukraine

email: alex_bor141@ukr.net

Рекомендоване цитування: Борисов О.Ю. Особливості правового регулювання у сфері запобігання кримінальним правопорушенням, передбаченим ст. 407-408 Кримінального кодексу України. *Інформація і право*. № 1(56)/2026. 2026. С. 246-254. [https://doi.org/10.37750/2616-6798.2026.1\(56\).357451](https://doi.org/10.37750/2616-6798.2026.1(56).357451).

Suggested Citation: Borysov O. (2026) Features of Legal Regulation in the Field of Prevention of Criminal Offenses Provided for in Articles 407-408 Of the Criminal Code of Ukraine. *Information and Law*. 1(56)/2026. 246-254. [https://doi.org/10.37750/2616-6798.2026.1\(56\).357451](https://doi.org/10.37750/2616-6798.2026.1(56).357451).

Дата надходження статті до редакції: 24.02.2026 р.

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 26.02.2026 р.

Дата публікації (оприлюднення): 01.04.2026 р.

~~~~~ * * * ~~~~~